10/11/2026

Българският патриарх Даниил възглави празничната света Литургия за храмовия празник на Военна академия „Георги С. Раковски“

На 8 ноември Православната църква чества Събора на свети Архангел Михаил и всички небесни безплътни сили. По този повод редица храмове и параклиси в Софийска епархия отбелязват своя храмов празник. Сред тях е и храмът при Военна академия „Георги С. Раковски“ в София, който тържествено отбеляза своя празник на 9 ноември със света Литургия, възглавена от Негово Светейшество Софийския митрополит и Български патриарх Даниил.

В съслужение с Негово Светейшество бяха Негово Преосвещенство Браницкият епископ Йоан – първи викарий на Софийския митрополит, иконом Йордан Божилов – ефимерий на храма, иконом Лъчезар Попов, иконом Георги Янъков, протойерей Стефан Игнатов, протойерей Георги Николачков,

свещеник Игнатий Игнатов и протодякон Иван Петков.

За молитвеното и празнично настроение допринесоха църковните песнопения, изпълнени от хор „Св. Наум Охридски“ с диригент д-р Андрей Касабов. Към тях се присъедини йеромонах Пимен – игумен на Германския манастир „Св. Йоан Рилски“.

Храмът се изпълни с богомолен народ, дошъл с вяра и благоговение да почете празника. Сред присъстващите бяха ръководството на Военна академия „Георги С. Раковски“, военнослужещи, служители, преподаватели, обучаеми, бивши началници на Академията, гости и православни християни от столицата. Всички взеха молитвено участие в празничното богослужение, обединени от духовната радост и преклонението пред светите небесни безплътни сили.

По време на богослужението Негово Светейшество пострига за четец и певец благоговейния мъж Красимир Димитров, който занапред ще подпомага свещенослужението в академичния параклис.

В края на Литургията с пастирско слово към присъстващите се обърна патриарх Даниил. В словото си Светейшият патриарх представи свети Архангел Михаил и светите ангели като пример за смирение, служение и преданост към Бога, като припомни и първото проявление на нечестието в духовния свят – възгордяването на първия сътворен ангел.

„Свети Архангел Михаил и светите ангели са светлина за света, наставници на човеците, служебни духове, както ги нарича свети апостол Павел, изпратени да служат на онези, които да наследят спасение. И те са действително светлина за нас, защото и със своя пример на служение с огнена любов към Бога, с преданост, с усърдие и неленостно служение на Бога, и със своите молитви, застъпничество, крепка мощ помагат на човеците да вървим по пътя към спасението“, каза патриарх Даниил. Той припомни за небесната битка, в която свети Архангел Михаил се противопоставил на горделивата мисъл на Денница, пожелал да бъде подобен на Бога, и призовал: „Кой е като Бога!“.

Патриархът подчерта, че светите ангели са пример за всички нас, защото знаят, че животът, силата, мъдростта и дарованията им са дар от Бога, и доброволно са избрали да останат в истината и в служението Нему. Особен акцент в словото му беше поставен върху свободната воля и личния избор на човека. Светейшият патриарх отбеляза, че най-важната битка в човешкия

живот е вътрешната – между истината и лъжата, доброто и злото, Бога и противника на Бога. Всеки човек трябва сам да направи своя избор и да носи отговорност за него.

„И тази борба вътре в човека – да се определи, да избере за себе си с кого е – това е най-важната битка в живота на всеки един човек. И затова светите ангели са един пример за нас, светлина за нас. Защото те са знаели, свети Архангел Михаил много добре е виждал, че тяхното битие, техният живот, тяхната сила, техните дарования, тяхната мъдрост са дар от Бога и без Божията благодат нищо от това, което притежават, не може да го имат, защото са го получили като дар. И затова са се определили и са се утвърдили в службата на Бога и са пример за нас.“

Като подчерта значението на вярата и упованието в Бога, патриарх Даниил приведе примери от българската история, свързани със свети цар Борис I Покръстител и покръстването на българския народ. Той припомни събитията около бунта на 52 болярски рода срещу княза и неговото упование в Бога в един привидно безизходен момент. Светейшият патриарх посочи и свети Георги Победоносец като пример за духовна и воинска доблест – смел воин и военачалник, който проявил непоколебима вярност към християнската си вяра и бил готов да пострада, но не и да се отрече от нея.

„Когато императорът поискал от него да постъпи нечестиво, да се отрече от вярата си, този смел войн, непобедим в битки, изповядал своята вяра и бил готов да пострада. Виждаме с това в какво са виждали тези доблестни мъже силата – не в силата на оръжието, не в силата на воинския чин, не в силата на войската, а в Божията сила, която се проявява в това първо да отстояваме истината в нас, да се пазим от всичко онова, което би обидило Бога, и тогава Божията благодат укрепва човека и чрез малко човеци Бог върши велики чудеса, така че да се спаси цялата войска, да се спаси град, да се спечелят важни битки.“

В своето пастирско благопожелание патриарх Даниил отправи молитва към свети Архангел Михаил, началник на небесното войнство, и към всички светѝ ангели за тяхното застъпничество и закрила над българското войнство и Военната академия.

„Нека по молитвите и застъпничеството на свети Архангел Михаил, началник на небесното войнство и на всички ангели, Господ да дарува и на вас, войнството на нашата държава, тук във Военната академия, където се подготвят офицерите, военачалниците, командирите, които да преподадат

своите знания, своя воински опит и воинските добродетели – верността най-напред, разбира се, към Бога, към Неговата правда, верността към Отечеството, воинската дисциплина, храбростта, честността, и тогава Бог ще ви укрепява и ще ви дава добър успех във всяко едно ваше начинание.“

В края на словото си патриарх Даниил отбеляза и радостта от обновяването на иконите на иконостаса в храма: „Тази година празничната света Литургия беше отслужена при вече обновени икони от царския ред. Предстои да бъдат завършени и последните две икони при дверите към светия олтар“. По думите му, с Божията помощ догодина, след обновяването на всички икони, ще бъде извършено и освещаването на иконостаса.

В тази връзка отец Йордан Божилов и ръководството на Академията изразиха желанието си да отдадат заслужена почит и признателност на основните дарители, допринесли за обновяването и изографисването на иконостасните икони, като връчиха почетни грамоти на двама от тях.

От своя страна отец Йордан Божилов благодари на Негово Светейшество за отслуженото богослужение и отправеното пастирско слово. Той подчерта неразривната историческа и духовна връзка между Българската православна църква и Българската армия, основана на вярата в Бога, служението на Отечеството и съхраняването на християнските ценности. Като бивш офицер отец Йордан изтъкна значението на молитвената подкрепа за христолюбивото войнство, както и ролята на Църквата за духовното укрепване и нравственото възпитание на военнослужещите. Той отбеляза също, че тази година храмът чества знаменателен юбилей – 120 години от своето освещаване през 1906 г. под името на светите Архангели. Отецът подчерта необходимостта от възстановяване на военното духовенство в Българската армия – традиция, прекъсната след политическите промени през 1944 г.

Негово Светейшество патриарх Даниил изрази благодарност към отеца за грижите и за служението, което се извършва в този храм, както и за отправеното напомняне за военното свещенство.

„Радостно е, че тази инициатива идва и от средите на бивши военнослужещи, които днес са поели пътя на свещеническото служение – отец Стефан, отец Игнатий, отец Георгий и други духовници, свързани с войнството. Те са преминали от службата във военното войнство към служението в Божието войнство.

Добре е, че това предложение и желание се изразява неведнъж от хора, които познават армията отвътре. Би било естествено и самата институция на Българската армия да поеме инициативата, за да могат военнослужещите да получават необходимата духовна подкрепа. Това не е само историческа традиция в нашата армия.

Всички съвременни армии – както на Запад, така и на Изток – имат военнослужещи духовници, защото в условията на изпитания и трудности най-важни са духовните устои. Независимо дали става дума за бойни действия, плен, раняване или живота на ветераните след военната служба, от първостепенно значение е състоянието на духа – как посрещаме, понасяме и носим тежестта на своето служение. В тези моменти вярата и Божията помощ са на първо място, а духовната подкрепа достига до военнослужещите и чрез служението на свещеника, на военния капелан.

Затова, дай Боже, това служение да бъде възстановено за обща полза. Благодарим ви, че поставяте този въпрос, който, както вече неведнъж сме подчертавали, има съществено значение“, каза още той и даде своя първосветителски благослов.

Текст и снимки: Весела Игнатова

bg-patriarshia.bg